

Bình luận:

VÌ SAO CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN VIỆT NAM SUY MÀ CHƯA SỤP ?

Thiện Ý

Trong những ngày qua, các cuộc xuống đường biểu tình của nhiều tầng lớp nhân dân Việt Nam chống dự luật “**Đặc khu kinh tế**” và luật “**An ninh mạng**” đã lan rộng đến nhiều thành phố trên cả nước, thu hút hàng ngàn người biến thành một cao trào toàn dân chống ngoại xâm Phương Bắc. Có người hỏi chúng tôi rằng liệu cao trào này có dẫn đến sự sụp đổ chế độ cộng sản tại Việt Nam hay không?. Chúng tôi đã trả lời rằng, sụp đổ thì chưa, dù đó là một tất yếu, nhưng các cuộc biểu tình mạnh mẽ, lan rộng của nhân dân là một trong nhiều dấu hiệu tiền sụp đổ của chế độ. Vì sao?

Từ lâu, chúng tôi đã có suy nghĩ để tìm cách trả lời cho câu hỏi “*vì sao chế độ cộng sản Việt Nam suy mà chưa sụp và sẽ sụp đổ như thế nào*”. Vì đó đã như là một tất yếu, sớm muộn chế độ phản dân, hại nước này sẽ phải sụp đổ mà thôi.

Trong tập tài liệu nghiên cứu lý luận “*Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới*” (*) chúng tôi đã dùng nhiều trang sách lý giải chứng minh “**Vì sao chế độ cực tả CHXHCNVN suy mà chưa sụp**” (trang 262-326), nhưng “**sẽ bị sụp đổ như thế nào?**” (trang 326-349). Nay chúng tôi xin được nhắc lại một cách cô đọng như lời giải đáp cho những câu hỏi này.

I/- VÌ SAO CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN VIỆT NAM SUY MÀ CHƯA SỤP ?

Như quý đọc giả đã biết, sau khi đế quốc đỏ Liên Xô sụp đổ kéo theo sự sụp đổ tàn tạ hệ thống các nước xã hội chủ nghĩa Đông Âu vào cuối thập niên 80, đầu thập niên 90, nhiều người dự đoán rằng, cái gọi là chế độ “*Cộng hòa Xã hội Chủ nghĩa Việt nam*” tức

chế độ nhất nguyên cộng sản chủ nghĩa, chắc chắn không thể tồn tại, sớm muộn cũng sẽ bị sụp đổ. Bởi vì, chỗ dựa lý luận là chủ nghĩa Mác- Lê và chỗ dựa thực tiễn là Liên Xô “ Tổ quốc Xã hội Chủ nghĩa” và các nước xã hội chủ nghĩa Đông âu đã không còn. Đồng thời, vào thời điểm đó tình hình trong nước thì suy đồi toàn diện, nội bộ đảng Cộng sản Việt nam thì phân hóa cùng cực, chế độ thì mất lòng dân, kinh tế chỉ huy tập trung bao cấp thì đi từ thất bại này đến thất bại khác, đưa đất nước vào hàng ngũ năm nước nghèo đói nhất thế giới. Trong khi đó, về mặt đối ngoại thì bị Hoa Kỳ và cá nước đồng minh cấm vận; bị bao vây cô lập trên trường quốc tế vì chế độ vi phạm nhân quyền nghiêm trọng.

Thế nhưng đến nay, đảng Cộng sản Việt Nam vẫn tồn tại trong một chế độ độc tài toàn trị dưới bảng hiệu “*Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam*”, **người ta tự hỏi: Vì sao Đảng và chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam đã từng có lúc suy yếu đến tột cùng như thế mà không bị sụp đổ?**

Theo nhận định của chúng tôi một cách tổng quát, Cộng đảng và chế độ độc tài toàn trị cộng sản Việt Nam, gọi tắt là Việt cộng đã suy tàn mà chưa sụp đổ là vì ba lý do chủ yếu:

1/- **Tương quan lực lượng** giữa Việt cộng và các lực lượng chống cộng gọi chung là Việt quốc, không tương xứng.

2/- **Vì yêu cầu của thế chiến lược toàn cầu mới**, hậu Chiến tranh lạnh, muốn triệt tiêu Việt cộng một cách hòa bình bằng sự chuyển hóa qua một quá trình thời gian, không dùng bạo lực lật đổ, thay thế.

3/- **Vì Hoa Kỳ và các cường quốc dân chủ muốn cải tạo Việt cộng thành công cụ chiến lược mới tại khu vực**, nên không chủ trương lật đổ Việt Cộng để thay thế bằng Việt Quốc, và đã coi Việt cộng là “*Đối tác*”, không còn là “*đối phương*”; nên đã không hỗ trợ cho các hoạt động lật đổ, mà chỉ coi và dùng Việt quốc như một lực lượng áp lực Việt cộng khi cần mà thôi.

4/- Vì Trung cộng vẫn cột chặt Việt cộng trong “vòng Kimco Đỏ”, nên dù đa số đảng viên đảng CSVN “*phản tỉnh*” có muốn thoát ra để chuyển hóa chế độ theo lòng dân cũng khó.

Thật vậy, chẳng cần nói ra thì ai cũng thấy tương quan lực lượng không tương xứng giữa một bên là Việt cộng có ưu thế vì có lãnh thổ, chính quyền, quân đội và uy thế quốc tế với tư cách là một quốc gia, thành viên của Liên Hiệp Quốc và các tổ chức trong cộng đồng thế giới. Việt cộng dù đã áp đặt một chế độ độc tài toàn trị trái với ý nguyện của toàn dân, dùng bạo lực trấn áp nhân dân và tước đoạt các quyền tự do dân chủ, nhân quyền, nhưng dưới sự thống trị độc quyền sắt máu của đảng Cộng sản Việt Nam, họ đã trấn áp được mọi sức phản kháng của nhân dân bằng bạo lực, ngay cả vào thời điểm chế độ Việt cộng suy yếu đến cùng cực.

Trong khi đó bên chống cộng chủ yếu là Việt quốc đã thất thế kể từ sau khi Việt cộng cưỡng chiếm được Miền Nam vào ngày 30-4-1975, không còn lãnh thổ, chính quyền, quân đội, mất tư thế của một quốc gia trên trường quốc tế. **Thế nhưng, vì vẫn còn ý chí chống cộng và niềm tin tất thắng vào chính nghĩa quốc gia dân tộc dân chủ đối với nguy nghĩa cộng sản phản quốc, phi dân tộc, phản dân chủ, nên vẫn tập hợp lại tại hải ngoại cũng như trong nước để tiếp tục công cuộc chống cộng cho đến hôm nay.** Như vậy, chính niềm tin tất thắng vào chính nghĩa Quốc gia Dân tộc Dân chủ đã là động lực thúc đẩy người Việt Quốc gia tiếp tục chống cộng, để thành đạt mục tiêu tối hậu: làm tiêu vong chế độ độc tài toàn trị cộng sản, dân chủ hóa đất nước, dù phải đấu tranh trong điều kiện tương quan lực lượng không tương xứng. Đây là sự chọn lựa đúng đắn, hữu ích và cần thiết cho tương lai Đất nước và Dân tộc Việt Nam.

Trên thực tế, số dĩ Việt quốc đã mất cơ hội nhận chìm chế độ Việt cộng vào những thời điểm bị sa lầy trong những vũng lầy của những khó khăn chồng chất, toàn diện và sự phân hóa nội bộ Cộng đảng đến cùng cực, **là vì lúc đó và cho đến bây giờ, phía chống**

cộng vẫn chưa kết hợp được trong một tổ chức chống cộng duy nhất, đoàn kết thống nhất tại hải ngoại cũng như trong nước, để cùng thực hiện đấu tranh chống cộng theo một sách lược chung có hiệu quả và hiệu quả có thể kiểm chứng được theo từng thời gian. Vì thế, vào những thời khoảng suy yếu cùng cực của đối phương, các lực lượng chống cộng đã không hội đủ sức nặng thừa đủ của tổ chức và sức mạnh áp đảo của quần chúng nhân dân để nhận chìm được Việt cộng trong vũng lầy của những khó khăn chồng chất. Nhờ đó Việt cộng đã tự cứu bằng thủ thuật **“mềm nắn, dẫn buông”**, **“lùi một bước siết hai bước”**.

Trong hiện tại, với cao trào toàn dân xuống đường đã và đang đẩy VC vào một vũng lầy mới, nhiều người cho rằng chế độ độc tài đảng trị của Việt cộng có thể sụp đổ nay mai.

Nhưng theo nhận định của chúng tôi thì đây mới là một trong nhiều dấu hiệu tiền sụp đổ, **mới chỉ là điều kiện cần mà vẫn thiếu điều kiện đủ.** Điều kiện cần là lòng dân căm ghét chế độ đã biểu lộ ở cường độ cao và mức độ lan rộng trên cả nước. Nhưng chỉ là tự phát, chỉ là số đông ô hợp, thiếu điều kiện đủ là tính tổ chức và vai trò lãnh đạo của một hay nhiều tổ chức kết hợp để đẩy lên thành cao trào toàn dân chống chế độ, tạo ra được điều mà Vladimir Lenine lãnh tụ cộng đảng Bolsevick Nga nói là **“Tình thế cách mạng chín muồi”** như ở Liên Xô và các nước XHCN Đông Âu tiền sụp đổ vào các năm cuối thập niên 80 đầu thập niên 90. **Điều kiện đủ này chưa có được ở Việt Nam** vì nội bộ đảng CSVN dù đa số đảng viên đã **“phản tỉnh”** muốn trở thành nhân tố lãnh đạo cao trào chống chế độ của nhân dân để chuyển đổi chế độ theo ý dân. Thế nhưng thiếu số cầm quyền phe Tổng Bí Thư Nguyễn Phú Trọng lại được sự hậu thuẫn vững chắc và mạnh mẽ của Trung cộng; trong khi phe đa số **“phản tỉnh”** thì chưa kết hợp được với các tổ chức chống cộng bên ngoài cũng như trong nước; nhất là chưa tìm được chỗ dựa ngoại bang nào vững chắc hơn Tàu cộng. Tỷ như Hoa Kỳ như nhiều người nghĩ đến và hy vọng như một cứu tinh. Thế nhưng hiện tại thì chưa có và có vẻ khó khăn. Vì nền tảng

của chính sách đối ngoại của Hoa Kỳ bao lâu nay vẫn là không can thiệp vào nội bộ các nước, trừ khi vì quyền lợi thiết thân của Hoa Kỳ. Thành ra, phe Ông Tổng Trọng, được Bắc Kinh hỗ trợ, đã và đang tìm cách đối phó với cao trào xuống đường biểu tình của nhân dân bằng các thủ đoạn quen thuộc “**lùi một bước**” đối với nhân dân để thoát hiểm. Sau đó “**tấn nhân dân**” quyết liệt và tàn bạo hơn để trấn áp, trừng trị, tiêu diệt ý chí phản kháng của nhân dân. Tất nhiên, mọi nỗ lực này sẽ thất bại, vẫn không thể tiêu diệt được ý chí đấu tranh giành lại quyền làm chủ của nhân dân. Tất cả nỗ lực này chỉ có hiệu quả nhất thời, kéo dài thêm “**tuổi thọ cho chế độ**”, song “**tử vong của chế độ đã là một tất yếu**”. Vấn đề chỉ còn là thời gian đến sớm hay muộn mà thôi. Vậy thì...

II/- CHẾ ĐỘ CỘNG SẢN VIỆT NAM SẼ BỊ TIÊU VONG NHƯ THẾ NÀO?

Đến đây thì ai cũng có thể tự trả lời cho câu hỏi vì sao Việt cộng có những lúc suy yếu đến cùng cực mà vẫn không sụp đổ. **Đồng thời cũng có thể khẳng định rằng chế độ độc tài toàn trị CSVN chắc chắn sớm muộn sẽ phải tiêu vong.** Nó đã và đang bị tiêu vong về mặt bản thể, tiêu vong tịnh tiến một cách hòa bình do tác động của những lực đẩy, lực xoay từ nhiều hướng cùng chiều về phía dân chủ.

Trong đó có lực đấu tranh của “**Việt cộng phản tỉnh**” và “**Việt quốc thức tỉnh**”, để hình thành chế độ dân chủ nhất nguyên dân tộc ở cuối quá trình chuyển đổi. **Đây cũng chính là mục tiêu tối hậu của cuộc trường kỳ chống cộng trong nhiều thập niên qua của người Việt quốc gia** hay là người Việt Nam không cộng sản trong cũng như ngoài nước. Và như thế ai sẽ là kẻ chiến thắng sau cùng trong cuộc nội chiến ý thức hệ Quốc – Cộng kéo dài trong nhiều thập niên qua, hẳn đã rõ.

III/- KẾT LUẬN.

Hơn ai hết, Việt cộng cũng biết rõ chiều hướng mới **“không thể đảo ngược”** là Việt Nam nhất định đi đến dân chủ, song ngoài miệng vẫn hô hoán đây là **“Âm mưu diễn biến hòa bình của các thế lực thù địch”**, nhưng chân thì vẫn phải chạy theo diễn biến hoà bình này. Vì một phần là không cưỡng lại được hấp lực của quyền và lợi cá nhân, gia đình do **“diễn biến hòa bình”** trong **“môi trường mật ngọt kinh tế thị trường”** đem lại cho bản thân và gia đình các đảng viên CS; phần khác là vì chiều hướng này xem ra vẫn có lợi cho tập đoàn thống trị là các cán bộ đảng viên cộng sản trong hiện tại cũng như tương lai nếu biết thức thời để **“hạ cánh an toàn”**.

Chính diễn biến hoà bình đã dẫn đến thực tế hiện nay cái gọi là **“Đảng Cộng Sản Việt Nam”** và chế độ **“Cộng Hoà Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam”** đã thực sự tiêu vong về mặt bản thể (*mục tiêu và lý tưởng cộng sản không còn*) chỉ còn tồn tại tính tổ chức cao của một đảng cộng sản và kỹ thuật sát máu cộng sản để trấn áp nhân dân, bảo vệ ưu quyền đặc lợi cho một tập đoàn thống trị độc tôn và độc quyền chỉ để níu kéo thêm thời gian tồn tại mà thôi.

Thiện Ý

Houston, ngày 4-7-2018

(*) Tài liệu nghiên cứu lý luận **“Việt Nam Trong Thế Chiến Lược Quốc Tế Mới”** ấn hành lần đầu 1995, tái bản năm 2005 tại Hoa Kỳ.

Xin vào: luatkhoavietnam.com, Mục **“Diễn Đàn”**, Tiểu mục **“Tác giả- Tác phẩm”** để đọc tài liệu này; vào Tiểu mục **“phỏng vấn-Hội luận”** để nghe Đài VOA phỏng vấn tác giả về tác phẩm này (1995).